

Beiratkoznak az elsősök

Az idén végző 138 800 nyolcadikos pályaválasztásának körülményeit előkészítendő az általános iskolákban országsszerte rendkívüli pályaválasztási szülői értekezleteket tartanak ezekben a napokban. Az értekezleteken — és szükség szerint egyéniül is — tájékoztatják a szülőket az ideitől valóbtanulási lehetőségekről, segítik a tanulókat, hogy ráteremttségüknek, tehetségüknek és népgazdaság szükségleteinek legmegfelelőbb iskolában tanuljanak tovább.

A most végző nyolcadikosok közül mintegy 58 ezren folytathatják tanulmányukat a különböző középiskolák első osztályaiban. Közülük szeptemberben 27 ezer 400-an gimnáziumokba, 30 ezer 600-an pedig szakiskolákba iratkozhatnak be.

Az általános iskolát most végzők közül 63—64 ezer fiatal várnak a szakmunkásképzőre. Legtöbbször — számszerűen 24 ezren — a gépgyártás, illetve a gépépítési területen készülhetnek elő-

hivatásukra. De 9 ezer fiatal vár az építőipar, közel 8 ezer új szakmunkástanulót képez a kereskedelem és a vendéglátóipar. A textil-, illetve ruhaiparban négy és fél ezren, az élelmiszeriparban és a mezőgazdaságban pedig körülbelül 7 ezren helyezkedhetnek el.

A szülői értekezleteket követően még ebben a hónapban, február 20-ig továbbítják az általános iskolákban a jelentkezési lapokat a középiskolákba, a szakmunkásképzőkbe, valamint a gép- és gyorsíró iskolákba. Azokban a gimnáziumokban, ahol kétszeres, vagy annál nagyobb a túljelentkezés, valamennyi tanulóval tájékoztató jellegű beszélgetést folytatnak. Ez azonban nem azonos a felvételi vizsgával.

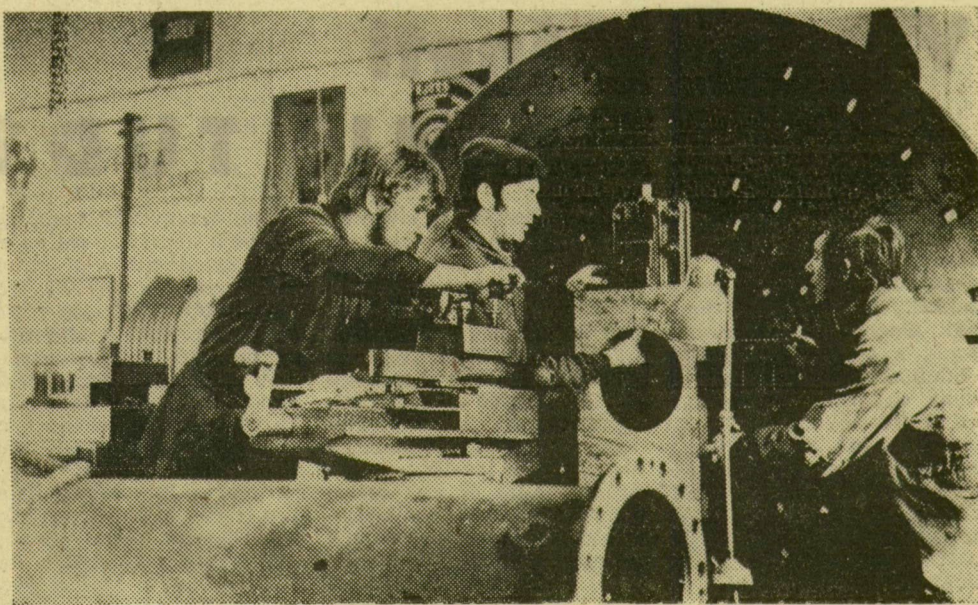
A tanulók felvételéről az igazgatók döntenek. A tanulmányi eredmény és a magatartás mérlegelésén kívül figyelemmel kísérik azokat a körülményeket is, amelyek a jobb tanulmányi átlag elérését esetleg gátol-

ták. Ez elsősorban a fizikai dolgozók, a sokgyermekes szülők, az egyedülálló anyák továbbtanulására érdemes gyermekeire vonatkozik.

A következő hetekben megkezdődnek az előkészületek az új tanévre is. A tanköteles korba lépő gyerekek beiratkozását országsszerte március elseje és 15. között tartják. Ezen az időszakon belül a helyi tanácsok döntenek el a beiratkozás pontos idejét.

A szülők — gondviselők — kötelesek gyermeküket a lakóhelyük szerinti általános iskola első osztályába beíratni. Aki az idén augusztus 31-ig betölti hatodik életévét, vagyis aki 1965. szeptember 1. és 1966. augusztus 31. között született.

A beírt tanulók még a tanév megkezdése előtt orvosi vizsgálaton vesznek részt. Ennek idejéről és helyéről az iskola igazgatója tájékoztatja a szülőket, gondviselőket. (MTI)

Panasz nélkül

Tápén, a hajójavító fiataljai közül tizenketten jöttek össze munkaidő után, délután fél 4-kor, hogy együtt üljenek körül az asztalt. Első megbeszélésük még nem nem szült, de leírom azért: Nincs meleg víza mosdóban. Nem időztünk ennél a kérdésnél, mert néhányan azonnal rávágják, hogy akkor még volt, amikor ők végeztek, és különben sem állandó a probléma. Semmilyen szövegnek csak le néhányan, hogy a Tisza mentén fekvő Tápé szolidaritást vállalja néha a Duna mentén fekvő „testvérvárosával”, Budapesttel.

erkölcsileg is megbecsülik a fiatalokat.

Szépen hangzik, de egy kicsit szokványos. Ezt a feleletet meg kell hámozni. Az anyagi megbecsülést hagyjuk figyelmen kívül, mert minden fizetésre lehet ráigérni valamit, ha szakembert csábítanak. Milyen az az erkölcsi megbecsülés, amiért érdemes kitartani?

Itt megtorpantunk egy pillanatra. Ha nekem a fogam fáj, vagy az egész fejem, az első hógvagyra rá tudom vágni, mi bajom. De ha semmi bajom nincs és arról faggatnak fél óráig, hogy most miért érzem jól magam, csavarhatom a szót, mire egyenesbe talál.

Első a megbeszélések sorrendjében, hogy innen minden fiatal tanulhat tovább.

— Hol?

— A gépiparban.

Megint meg kell állni. Ennyi jól képzett szakembernek nem tud ez a kis vállalat írást adni.

— Nem is kell. Aki tanul, nem asztalt akar, inkább többet tudni.

— Biztos?

— Hát nem mind, de a többség. Egy-kettő valóban elmegy, ha végez, a többi viszont itt marad.

KIS SUTYERÁK

— Mi haszna van akkor a

több tudománynak?

Mindenki beszél már. A hajójavítóban nincs szármunka, csak egyedi darabok vannak. Itt nem lehet megszokni és megenni, hogy ezt így kell csinálni, mert fél óra múlva egészen más következik. A fejre minden percben szükség van.

Raknám alájuk a tüzet, hogy az igényesebb darabokat ilyen esetben biztosan az idősebb szakmunkások kapják, a fiatal örüljön, hogy egyáltalán szóhoz juthat. Próbáltam én is egyet s mást az életben.

Még végig se mondom, ömlik a kontra. Lehet hogy így van máshol, de nálunk nem.

— Ha én odakerülök a Géza bácsi mellé, nem mondja, hogy ez nem neked való, mert te még kis sutyerák vagy. Ha kérdezek valamit, tisztességesen válaszol. De ha én mondom, hogy Árpád bácsi, én ezt jobban tudom, akkor sem dől össze a világ. Akkor az idősebb kérdezi meg, milyen az a jobb.

— Lehet ennek hátránya is. Tartja a hátát minden baklövésért a fiatal is?

Horváth Dezső

A gazdaságok készülnek a vetésre

Már mindenütt készülnek a tsz-ek, állami gazdaságok a vetésre. Az állam az idén jó minőségű, fémzárt ve-

tőmaggal segíti a termelőket. A Vetőmagtermelő Vállalat az igényeknek megfelelően szállít a tsz-ekbe.

Jégtörő hajók

— a halastón

Csongrád megye legnagyobb termelőszövetkezeti halgazdaságában, Tömörkény község határában öltetesen oldották meg az összefüggő, 1 ezer 500 holdat kitevő hatalmas tórendszer téli szellőztetését, a pontyok levegőhöz való juttatását. A vizeken vastag jégpáncél képződött. Ezen léket vágni szinte naponta ismétlődően meg motoros fűrészekkel is megoldhatatlan munkát róna az üzemegység dolgozóira. A végeláthatatlan tavakon két jégtörő vízi járművet üzemeltetnek. Az egyiket „háziilag” állították össze kislejteztett fém uszályból és egy öreg vasúti Diesel-mozdonyból. Ennél nagyobb teljesítményű a másik jégtörő, egy kiszolgált — valamikor a Dunán járt — utasszállító kishajó. Acélból készült pajzsával vértették fel, erősítették meg az elejét.

Ezek az öreg, felújított hajók közlekednek rendszeresen a kemény fagyok beállása óta mindig azonos útvonalon. Kétezer-háromezer méter hosszúságban vágta maguknak közlekedő folyosót a tavon, a halaknak pedig friss, éltető levegőt árasztó szellőzőnyílást.

ben-hosszában süttögesse rá a tanítónéni a neveltlenség bélyegét. Hogy elmondja róla: „Már akkor is olyan keményfejű volt... Úgy kellett átlöködni egyik osztályból a másikba.”

Mindenki csak kerülgette a meleg kását az évi beszámoló taggyűlésén. Ahogyan van, úgy éppen jól van; szépek az eredmények, a hibákról meg... szóval, a hibákat ki kellene osztani, kinek-kinek. Nemigen van hozzászólás. Ha van is, leginkább tesz egy tiszteletkört a probléma körül. És akkor felnyújtja a kezét a hivatalvezető. Nagyon nyugodtan, nagyon szépen, nagyon emberségesen beszél. „A munkahelyi légkör... Hát, elvtársak, sok még az intrika... Sok még az irigység... A tehetséges emberek pedig támogatni kell! Aki többet tud tenni, több megbecsülést érdemel.” Rá is bólint mindenki. „Sokat beszélünk a munkahelyi demokracizmusról. Higgyék el, elvtársak, nagy számár az a vezető, aki nem kap két kézzel a jó véleményért. Hálás is érte, hiszen neki is érdeke, hogy oxigén legyen körülötte... hogy mondják az emberek a magukét. Hát mért nem mondják?”

A vezetők sokszor fölpanaszolják, hogy rossz az optika. Ha jól szólnak, jól teszik a dolgukat, amellől elnevegyünk. Ha valahol becsúszik a hiba — az téma! A pozitív példák az eze-

Változások a szegedi buszközlekedésben

Alig hogy egy hete módosították néhány busz menetrendjét, de a 10-es számú Volán ismét változásokat jelentett be. A sándorfalvi tanácsnak és a gumigyár vezetésének kérésére módosítják február 7-től, hétfőtől a Sándorfalva—Szatymaz—Szeged útvonalon hajnalban közlekedő járat indulási idejét. A busz, mely eddig 4 óra 50 perckor indult Sándorfalváról, ezután 5 órakor fog indulni, s csak a szegedi gumigyárig megy. Egyébként a Sándorfalva és Szeged közötti vonalon az első járat ezentúl 4.40 perckor közlekedik. Hasonló igények kielégítése érdekében a kiskundorozsmai fodrász ktsz-tól 5.35-kor indul, hétfőtől reggelente a gumigyárhoz autóbusz.

Szeged belvárosában más okok játszottak közre abban, hogy néhány napig másképp járnak a buszok. A gázprogram munkálatai miatt február 8-án, 9-én és 10-én a Kiss Ernő utcának a kiskörút és a Bajcsy-Zsilinszky utca közötti szakasza le lesz zárva. Ezért néhány busz nyomvonalát ezekre a napokra meg kell változtatni,

és ideiglenes megállóhelyeket létrehozni.

A tarjáni 10/A járat végállomása a Bajcsy-Zsilinszky utcában marad, s változatlanul a MÁV-igazgatóság épülete melletti körüti megállóból indul. Ennél fontosabb megjegyezni, hogy a 34. számú busz a Bajcsy-Zsilinszky utcában levő megállóhelyet nem érinti, mert a Lenin körút—Mérey utca útvonalon közlekedik, s ideiglenes megállóhelye — oda s vissza is — a Mérey utcában lesz.

Az utóbbihoz hasonlóan a 42. számú járat is csak a Mérey utcai ideiglenes megállóhelyen áll meg a Széchenyi tér—Károlyi utca—Lenin körút—Mérey utca, illetve a Mérey utca—Lenin körút—Kossuth Lajos sugárút—Széchenyi tér útvonalon. A 71-es, 72-es buszok közül a változás csak az egyik irányban — Széchenyi tér—Károlyi utca—Lenin körút—Mérey utca — közlekedő járatokra vonatkozik — ezek ugyancsak a Mérey utcai ideiglenes megállót érintik, míg az ellenkező irányban közlekedő járatok útvonala és valamennyi megállóhelye változatlan.

gényes a visszhangja. Azok természetesen, még ha óriási emberi erőfeszítéseket képezik is a fedezetüket. Akár milyen jó a leves, ha beletéved egy légy, az már nem ugyanaz.

Ismerlek munkahelyeket, ahol tán még váfázslók sem tudnának soha megfelelni a követelményeknek. Amíg város a város, sosem lesz kevesebb a panasz bizonyos szolgáltatásokra. Akik ilyen helyen dolgoznak, vezetnek, életükben hordják-viselik a rájuk szórt panaszt és alkot. Egyikük azt mondta: „En már úgy megszoktam, mint kutya a verést!” Másikuk így fogalmazott: „Bár az én személyes igyekezetemen múlta...”

Huncut dolgok ezek. Hányszor odaállnak a vezetők, de hányszor, és mondogatják: „Elvtársak, akkor hogy csináljuk?... Így jó lesz?” Hányszor segítünk nekik a lecke megoldásában? Sok közöttünk, aki utólag okos. „En megmondtam... én előre láttam...” A közvéleménynek néha skalpok kellene, pedig sokkal nagyobb szüksége van a kollektív bölcsességre.

Sokat rontanak a vezetői tekintélyen — ha kevesen vannak is — olyanok, akik két-három-öt évet kapnak, tisztességtelen ügyekért. A legtöbb vezető viszont idegbajt, trombozist, gyomorfekélyt, kimerültséget, magas vérnyomást, szemüveget, ha-

farkust, meg hajhullást szerez, esetleg díszírhelyet, az alkotásra temett férfikorban.

Ne csökkentsük azért az elvárásokat! Abban a társadalomban és abban a korban élünk, amely minden humanitása ellenére még nagyon kívánja és nagyon eszi az embert, akárhová rendelte a közösség. Sietnek, és bennfelejtik az évi szabadság felét. Szaladoznak más gyereke ügyében, és nem jut figyelmük a magukéra. A kalapácsi talán le lehet tenni a délután-kettőkor — a felelősséget, a gondot és a gondoskodást nem.

Nem hatódtam én meg vezetőemberek panaszától, éppen csak elidőzttem kicsit a témánál. És csak annyira jutottam vele, hogy ma már ez nagyon kényes szakma, vagy hivatás. Kényelemszerető emberek nem kapkodnak érte. S ha bírjuk az a vezetőket, ha nagy elvárásokat is fogalmazunk meg velük szemben, egyszerűen álljunk meg egy polgári szóra, s csak annyit ismerjünk el: úgy általában velünk és értünk bírkóznak. Valamivel több a fizetésük, valamivel kisebb az átlagéletkoruk; valamivel nagyobb a hatáskörük, valamivel kisebb a nyugalmuk; valamivel több a lehetőségek, valamivel szigorúbb a felelősségük.

SZ. SEMON ISTVÁN